

30 Σεπτεμβρίου 2019

Άγιος Νικόλαος Επίσκοπος Αχρίδος ο Βελιμίροβιτς: Γιατί ψάλλουμε το «Ησαΐα χόρευε»;

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Το θαύμα στον Γάμο της Κανά. Ψηφιδωτό της εποχής των Παλαιολόγων (14ος αιώνας) στην Μονή της Χώρας στην Κωνσταντινούπολη.

«Ησαΐα χόρευε, η Παρθένος έσχεν εν γαστρί, και έτεκεν υιόν τον Εμμανουήλ, Θεόν τε και άνθρωπον, Ανατολή όνομα αυτώ, όν μεγαλύνοντες, την Παρθένον μακαρίζομεν.»

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

Εσείς ξέρετε, νομίζω, την έννοια αυτού του ψαλμού. Καλούμε τον προφήτη Ησαΐα να χορέψει επειδή η προφητεία του επαληθεύθηκε. Ο προφητικός λόγος, που

εξέφρασε ο Ησαΐας μπροστά στο βασιλιά Άχαζ και το λαό έχει ως εξής: «Ιδού η παρθένος εν γαστρί έξει και τέξεται υιόν, και καλέσεις το όνομα αυτού Εμμανουήλ» (Ησ. 7.14). Εμμανουήλ σημαίνει, «ο Θεός μαζί μας». Η γέννηση του Χριστού από την Παρθένο και το Πνεύμα είναι η αγιότατη γέννηση, από τότε που ο κόσμος γνωρίζει περί γεννήσεως. Μέσω αυτής της γέννησης αναγγέλθηκε το μυστήριο της αγάπης του Θεού προς τους ανθρώπους: ο Θεός ντύθηκε το ανθρώπινο σώμα, για να σώσει τους ανθρώπους. Και εφόσον ο γάμος είναι αφιερωμένος στη γέννηση και τον πολλαπλασιασμό του ανθρώπινου γένους, γι' αυτό ψάλλεται αυτός ο ύμνος, για να θυμίσει στους νεόνυμφους την καθαρότητα και την αγιότητα του γάμου, και την πρόνοια του Θεού, κατά την οποία γεννιούνται τα παιδιά. Για να έχουν οι νεόνυμφοι φόβο Θεού και να κρατούν περισσότερο την πνευματική και ηθική σημασία της γαμήλιας σχέσης τους παρά τη σωματική.

Η σλάββα (γιορτή στη μνήμη της βάπτισης της οικογένειας) είναι θρησκευτικό έθιμο του λαού μας. Γιατί και κατά το κόψιμο του άρτου της σλάββα ψάλλεται το «Ησαΐα χόρευε»; Νομίζω επειδή ο Χριστός ονόμασε τον εαυτό Του άρτο: «Εγώ ειμί ο άρτος της ζωής» (Ιωάν. 6.48). Και αλλού: «Εγώ ειμί ο άρτος ο ζων ο εκ του ουρανού καταβάς· εάν τις φάγει εκ τούτου του άρτου, ζήσεται εις τον αιώνα» (Ιωάν. 6.51). Κατά το κόψιμο του άρτου, του γήινου ψωμιού, η Εκκλησία γρηγορεί να μας θυμίσει τον άρτο της ζωής, τον αιώνια ζωντανό Σωτήρα Χριστό. Για να μας προειδοποιήσει μέσω αυτού για την πνευματική τροφή.

Και στις δύο περιπτώσεις, λοιπόν, η Εκκλησία θέλει να υψώσει τις σκέψεις μας από το σωματικό προς το πνευματικό. Στην πρώτη από τη σωματική σχέση προς τη σχέση της ψυχής με τον Θεό, στη δεύτερη από τη σωματική τροφή προς την πνευματική τροφή.

Ειρήνη σε σας και χαρά από τον Εμμανουήλ

Πηγή: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, *Δεν φτάνει μόνο η πίστη*, Εκδ. Εν πλω, σ. 136-138.